

DUPLICAT

**ACTUL CONSTITUTIV
AL
FUNDAȚIEI FIILOR RISIPITORI**

MOTTO:

"Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată,
am greșit la cer și înaintea ta;
Nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe
unul din argații tăi."

LUCA XV; 18, 19

Preambul

Am primit de la mama tot ceea ce este necesar pentru a porni bine în lumea asta și creșterea cu grija pe care numai o mamă iubitoare poate să o aibă. Ce am dat în schimb: judecată, neatenție și un telefon la două săptămâni, o lună.

Am primit de la școală învățătura care m-a făcut ceea ce sunt. Ce am dat în schimb: indiferență.

Am primit de la sat, o copilărie superbă: culesul fragilor și zmeurei, pescuitul păstrăvilor, bucuria colindelor și a focului de Sumedru, într-un cuvânt: LIBERTATEA. Ce am dat în schimb: în cel mai bun caz, nepăsarea, dar în realitate, judecata sătenilor ca fiind înapoiași.

Am primit de la Dumnezeu totul: credința, părinții, soția, copiii și tot ce am. Ce I-am dat în schimb: revendicări și cereri.

Lista rămâne deschisă, reprezentând atitudinea fiului care cere de la Tatăl partea sa de avere și, dă în schimb nerecunoștință, indiferență, neatenție, nepăsare...

Ce ar trebui să dau: cântă că am fost nerecunoscător și neatent, și să mă fac folositor așteptând în schimb cu mulțumire și răbdare, ceea ce îmi mai poate fi dăruit.

Pentru aceasta am constituit Fundația, pentru a fi de folos cu ceea ce sunt dator:

- părinților: recunoștință;
- școlii: grija pentru copii și dascăli;
- satului: învierea unor comunități – cătune.

Astfel, "fiul risipitor" avea nevoie de ajutor: era obosit, înfometat, însetat, murdar și dezbrăcat.

Nu a cerut nimic pentru sine, decât iertare pentru nevrednicie și să fie lăsat să muncească pentru a putea trăi, făcându-se astfel folositor. Aceasta cred că trebuie să fie atitudinea mea față de părinți, școală, sat...

Am mai plecat de la ideea că satul românesc tradițional, mai degrabă cătunul, era forma de organizare cea mai perfecționată a omului, fiind înființat în jurul bisericiuței și având la temelie, dorința de mântuire, iubirea de Dumnezeu și de aproapele, și munca.

Azi, cred că pentru noi românii, satul ar reprezenta un instrument de a trăi în comuniune cu Dumnezeu, aproapele și cu ceea ce ne înconjoară.